

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Manolache Adrian în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019 și a sentinței Judecătorei mun. Chișinău /sediul Buiucani/ din 12 februarie 2019, în cauza penală privind-l pe

XXXXX, născut la **XXXXX**, originar din **XXXXX**, domiciliat temporar în **XXXXX**;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.12.2018 – 12.02.2019 (prima instanță);
2. 22.03.2019 – 23.04.2019 (instanța de apel);
3. 17.08.2019 – 13.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău /sediul Buiucani/ din 12 februarie 2019, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, **XXXXX** Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f) și art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i aplicate pedepsele:

- în baza art. 188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal – cu aplicarea art. 70 alin. (3), 79 Cod penal – 3 ani închisoare;

- în baza art. 188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal – cu aplicarea art. 70 alin. (3), 79 Cod penal – 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă de 3 ani 4 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip pentru minori.

S-a admis integral acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părții vătămate minore **XXXXX**, Vizitiu Aliona și s-a încasat din contul lui Fedorcea Diana – reprezentantul legal al inculpatului minor **XXXXX**, în beneficiul lui Vizitiu

Aliona – reprezentantul legal al părții vătămate minore, XXXXX, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 2 000 lei și prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părții vătămate minore XXXXX, Cibotari Tatian și s-a încasat din contul lui Fedorcea Diana – reprezentantul legal al inculpatului minor XXXXX, în beneficiul lui Cibotari Tatian – reprezentantul legal al părții vătămate minore, XXXXX, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 5 386 lei și prejudiciul moral în mărime de 15 000 lei, în rest cerința de încasare a prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul lui Fedorcea Diana – reprezentantul legal al inculpatului, în beneficiul statului suma de 320 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 16 noiembrie 2018, aproximativ la orele 17:30 min., XXXXX, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin orice metodă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, aflându-se în preajma blocului locativ de pe str. Cuza Vodă 17/8, mun. Chișinău, aplicând o violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, a atacat-o pe minora XXXXX și, în scopul înfrângerii rezistenței fizice, utilizând în acest scop un cuțit, pe care i l-a plasat în regiunea gâtului, i-a cerut acesteia transmiterea mijloacelor bănești și a bunurilor materiale, însă din motiv că victima a opus rezistență, a părăsit locul săvârșirii infracțiunii fără a însuși careva bunuri, însă i-a cauzat minorei XXXXX vătămări corporale sub formă de plagă tăiată la nivelul planșeului cavității bucale, care, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201802P4224 din 19.11.2018 se califică ca vătămare corporală ușoară.

Tot el, XXXXX, urmărind aceiași intenție de atac în stradă a cetățenilor sub formă de îndeletnicire, continuând acțiunile sale criminale, la 16.11.2018 aproximativ la orele 19:00 min., urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin orice metodă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, aflându-se în preajma blocului locativ de pe str. Cuza Vodă 31/1, mun. Chișinău, aplicând o violență periculoasă pentru viața și sănătate persoanei, l-a atacat pe minorul XXXXX și, în scopul înfrângerii rezistenței fizice, utilizând în acest scop un cuțit, pe care i l-a plasat în regiunea gâtului, i-a cerut acestuia transmiterea telefonului mobil de model Iphone 6S cu codul de IMEI - X, însă din motiv că victima a opus rezistență, a părăsit locul săvârșirii infracțiunii fără a însuși careva bunuri, însă i-a cauzat minorului XXXXX vătămări corporale sub formă de plagă tăiată superficială la nivelul degetului patru mâna stângă, echimoză la nivelul brațului drept, care, potrivit

raportului de expertiză judiciară nr.201802P4269 din 21.11.2018 se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza:

- art.188 alin.(2) lit. e), f) Cod penal (pe episodul părții vătămate minore XXXXX) - *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă (cuțitul), cu cauzarea părții vătămate a daunei în proporții considerabile;*

- art. 188 alin.(2) lit.e), f) Cod penal (pe episodul părții vătămate minore XXXXX) - *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă (cuțitul), cu cauzarea părții vătămate a daunei în proporții considerabile.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Manolache Adrian în numele inculpatului, solicitând casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și în partea încasării în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX, Cibotari Tatiana, a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 5 386 lei și a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani, încasarea în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX, Cibotari Tatian, a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 5 000 lei, invocând că: inculpatul XXXXX a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale, inculpatul XXXXX este minor, ceea ce în sine reprezintă o circumstanță atenuantă, respectiv, instanța urma să aplice prevederile art.70 alin.(3) Cod penal, prin prisma prevederilor art.79 alin.(1) și art.90 din Codul penal, instanța de judecată urma să aplice față de XXXXX pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, partea vătămată a prezentat probe doar ce confirmă existența și mărimea prejudiciului material, dar nu a prezentat nici o probă care să demonstreze și confirme nu doar caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice, dar care să confirme însăși existența acestor suferințe psihice sau fizice, motive din care consideră suficient încasarea în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate Cibotari Tatiana prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei, în cazul Vizitiu Aliona, referitor la încasarea prejudiciului material în mărime de 5386 lei, în materialele dosarului nu există nici o probă care să demonstreze sau să confirme existența prejudiciului material.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, s-a respins ca fiind nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de XXXXX, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a indicat că este cert convinsă de corectitudinea primei instanțe la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicată în privința inculpatului XXXXX, fiind luate în considerație caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, prima instanță, aplicând pedeapsa, a reținut ca fiind pertinente următoarele caracteristici ale inculpatului XXXXX care și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, caracterizarea negativă la locul de trai, anterior nu a mai fost judecat și nu are antecedente penale nestinse, însă este la a doua abatere de la legea penală, care are un caracter mai grav, inclusiv a luat în considerație vârsta minoră a inculpatului.

În acest sens, instanța de apel a menționat, că, prima instanță întemeiat a argumentat ineficienta aplicării unei pedepse mai blânde, remarcând că deși, nu are antecedente penale, din fișa 246 (f.d. 172, vol.I) rezultă că XXXXX anterior a mai comis o infracțiune de sustragere, procesul penal fiind clasat în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată, iar în prezenta cauză se învinuiește din nou de comiterea de două episoade de atac tâlhăresc cu grad mai sporit de pericolozitate, cu aplicarea unui cuțit față de două părți vătămate minore, în loc public, astfel instanța de apel a considerat, că având în vedere durata examinării cauzei de către prima instanță, aceasta a avut ocazia să examineze suficient de amănunțit personalitatea inculpatului, aplicându-i pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile legale.

Mai mult, instanța de apel a mai menționat că, pedeapsa lui XXXXX a fost stabilită cu aplicarea art. 70 alin. (3) Cod penal, reținându-se corect că pedeapsa maximă pentru inculpatul XXXXX nu va putea depăși 5 ani închisoare, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pentru infracțiunea comisă, limita maximă a pedepsei închisorii s-a calculat din termenul de 5 ani redus cu o treime, iar noul termen constituind de 3 ani și 4 luni, ceea ce reprezintă limita maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, iar la stabilirea limitei minime s-a luat în

considerare prevederile art. 70 alin. (2) Cod penal - limita generală de 3 luni închisoare, din care însă nu se mai poate face reducere.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, prima instanță a luat în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de legislația penală, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, concluzionând întemeiat asupra faptului, că sentința de condamnare, în prezenta cauză penală, va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni.

Cât ține de latura civilă, instanța de apel a indicat că, prima instanță, corect a ținut cont de caracterul faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul minor XXXXX față de partea vătămată minoră XXXXX, de suferințele fizice și psihice ale ultimei, de faptul că prin acțiunile ilegale ale inculpatului părții vătămate XXXXX, i-a fost cauzate plagă tăiată în regiunea planșeului cavității bucale, ca rezultat s-a format o cicatrice vizibilă, astfel i-a rămas un agrement estetic nedorit, ea fiind domnișoară, și întemeiat a dispus de a încasa suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral din contul reprezentantului legal al inculpatului XXXXX, Fedorcea Diana, în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX, Cibotari Tatiana, considerând totodată ca fiind exagerată suma solicitată de partea vătămată în mărime de 50 000 lei, ținând cont și de starea materială a părții civilmente responsabilă Fedorcea Diana care este unicul întreținător al familiei, mai având la întreținerea sa și alte persoane, precum și de practica CtEDO.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat justificată și concluzia primei instanțe privind încasarea prejudiciului material solicitat de reprezentantul legal al părții vătămate minore XXXXX, Cibotari Tatiana în sumă de 5 386 lei, or s-a stabilit sub acest aspect, că pe lângă faptul că inculpatul XXXXX atacând minora XXXXX, i-a cauzat vătămări corporale în regiunea gâtului sub formă de plagă tăiată la nivelul planșeului cavității bucale, urmare a sperieturii avute XXXXX a scăpat telefonul din mână și căzând jos s-a deteriorat, în acest sens fiind prezentat bonul fiscal din 08.10.2018 eliberat de „Mobile Stock” SRL prin care se demonstrează că telefonul mobil de model "Xiaomi Redmi Note 5", ce aparține părții vătămate minore a fost procurat la prețul de 5 386 lei, la fel este anexat și certificatul de garanție a telefonului mobil.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Manolache Adrian în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea integrală a deciziei și parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și în partea încasării în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX, Cibotari Tatian, a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 5 386 lei și a prejudiciului

moral în mărime de 15 000 lei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani, încasarea în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX, Cibotari Tatiana, a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 5 000 lei, invocând argumente similare cu cele indicat în apel(pct. 3 din prezenta decizie), invocând suplimentar că:

- la data comiterii infracțiunii, inculpatul era minor, instanța a dispus ca acesta să-și ispășească pedeapsa în penitenciar de tip pentru minori, însă pe parcursul examinării apelului, inculpatul a împlinit vârsta de 18 ani;

- instanța de apel nu s-a expus în care penitenciar inculpatul trebuie să-și ispășească pedeapsa.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul și cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel și prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că atât prima instanță în sentință (f.d. 83 verso – 84 verso v.II) cât și instanța de apel în decizia sa (f.d. 120 - 123 vol. II) corect au motivat soluția privind aplicarea pedepsei, au ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată au ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, au luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite – *gravă*, circumstanțele atenuante și agravante, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că „inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră”, Colegiul penal nu le acceptă, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată (f.d. 120 – 123 v. II), a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului, stabilind o pedeapsă în limitele Legii penale și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel se va asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

În acest sens, Colegiul penal apreciază ca corectă concluzia instanței de apel: „întemeiat instanța de fond a argumentat ineficiența aplicării unei pedepse mai blânde, remarcând că deși, nu are antecedente penale, din fișa 246 (f.d.172, vol. I) rezultă că XXXXX anterior a mai comis o infracțiune de sustragere, procesul penal fiind clasat în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată, iar în prezenta cauză se învinuiește din nou de comiterea de două episoade de atac tâlhăresc cu grad mai sporit de periculozitate, cu aplicarea unui cuțit față de două

părți vătămate minore, în loc public, astfel Colegiul penal consideră, că având în vedere durata examinării cauzei de către prima instanță, aceasta a avut ocazia să examineze suficient de amănunțit personalitatea inculpatului, aplicându-i pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile legale”.

Referitor la alegațiile recurentului precum că, „reprezentantul părții vătămate Cibotari Tatiana a prezentat probe ce confirmă existența și mărimea prejudiciului material, dar nu a prezentat nici o probă care să demonstreze și confirme nu doar caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice, dar care să confirme însăși existența acestor suferințe psihice și fizice”, Colegiul penal statuează că, prima instanță corect a încasat suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și instanța de apel întemeiat a menținut sentința în această parte, în acest sens Colegiul penal reține ca corectă motivarea instanței de apel: „instanța de fond, ținând cont de caracterul faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul minor XXXXX față de partea vătămată minoră XXXXX, de suferințele fizice și psihice ale ultimei, de faptul că prin acțiunile ilegale ale inculpatului părții vătămate XXXXX, i-au fost cauzate plagă tăiată în regiunea planșeului cavității bucale, ca rezultat s-a format o cicatrice vizibilă, astfel i-a rămas un agrement estetic nedorit, ea fiind domnișoară, întemeiat a dispus de a încasa suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral din contul reprezentantului legal al inculpatului XXXXX, Fedorcea Diana, în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX, Cibotari Tatiana”.

Colegiul penal menționează că, nu pot fi acceptate argumentele recurentului precum că: „la data comiterii infracțiunii, inculpatul era minor, instanța a dispus ca acesta să-și ispășească pedeapsa în penitenciar de tip pentru minori, însă pe parcursul examinării apelului, inculpatul a împlinit vârsta de 18 ani, instanța de apel nu s-a expus în care penitenciar inculpatul trebuie să-și ispășească pedeapsa”, or, conform art. 254 Cod de executare:

(1) La împlinirea vârstei de 18 ani, comisia înființată în penitenciar în componența enunțată la art. 219 din prezentul cod hotărăște asupra oportunității executării în continuare a pedepsei de către condamnat în centrul de detenție pentru minori și tineri pînă la atingerea vârstei de 23 de ani.

(2) În temeiul hotărîrii comisiei, administrația penitenciarului adresează instanței de judecată un demers privind transferarea condamnatului într-un alt penitenciar sau lăsarea lui în același penitenciar.

(3) Asupra condamnatului care a împlinit vârsta de 18 ani și care a fost lăsat în centrul de detenție pentru minori și tineri se extind drepturile și obligațiile, regimul, condițiile de muncă, normele alimentare, de asigurare materială, privind condițiile de trai și de asistență medico-sanitară stabilite pentru condamnații minori.

(4) Condamnatul major care a fost lăsat în centrul de detenție pentru minori și tineri și care a împlinit vârsta de 23 de ani este transferat pentru executarea pedepsei

de mai departe în penitenciarul de tip semiînchis sau închis la condiții comune de deținere, în baza deciziei directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor.

8. Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Manolache Adrian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe **XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena